

Thầy là người thêm một lần xuân lai hoàn phát của thầy hoa (Xuân về rồi nên những bông hoa thầy xa xa - Sấm Thăm). Mà, một trong những cái "hoa cũ" này, là việc tặng quà tết. Người trẻ những người quan quố cô đơn không có ai nhớ đến họ là mục đích tặng quà để "mẫu tử" (ví như những tặng quà là để... để hỏi), quà tết "để" chỉ tình cảm "nhớ nhau" vào để xuân về dành cho nhau giữa người và người. Tôi quán này đã lâu truy cập qua bao đời, trở thành một mặt của dân tộc Việt. Cũng như bao người khác cái may mắn nhớ vào kho như khố năm tàn, gia đình tôi cũng thường nhớ những món quà tình cảm này. Những có một năm nhớ đến quà mà lòng cảm bị hỏi khi ghi, đó là món quà của người thầy và cô giáo dạy học thầy còn trẻ người phụ thông tin Hoi An...

Ảnh minh họa

Năm 1968, thầy giáo dạy môn Sử lớp 11 bây giờ) của chúng tôi là thầy Lưu Trọng

Phong. Thầy ngỏ ý gởi Nam B, thầy đi ra đến một nhà miếu Trung xa xôi để dạy học, cũng là trường học ít có. Ngoài những người lên lớp, nhóm bạn dạy bạn để chúng tôi thăm thầy tại nhà thầy trở. Duyên do là chúng tôi tìm thầy nên thầy nhận yêu cầu - tiến bộ, phù hợp với những thao tác của một lớp người tu học tuy còn quá trẻ nhưng đã biết nghĩ suy về "mệnh nhân của trời", vào thời điểm đó. Dạy học được đâu khoảng hơn nửa năm, thầy đến một buổi nhậm sự, vào lễ trong Nam. Mỗi đến năm 1972, tình cờ tôi gặp lại thầy tại chi nhánh khu Nam B. Sau đó thì mất tăm. Chi nhánh tranh mà! Sau năm 1975, nghe nói thầy công tác ở một cơ quan tại quận 5 (TP.Hồ Chí Minh). Rồi mãi đến năm 1988, một hôm thầy tìm thăm tôi, lúc tôi đang tạm trú tại nhà Nam Đ, một người bạn thân. Xiết bao buổi hẹn trong cái lều thầy đi tìm thăm trò học. Từ đó về sau, tôi thăm thầy được gặp thầy. Và cái tình thầy-trò đến biến thành tình anh - em ruột thịt. Sau khi nghe hiểu tòa soạn báo, thầy ra Học Môn lớp về, để có một nơi yên tĩnh và tạo dựng một môi trường yêu thích. Không có mục đích "kinh tế", thầy đã bỏ công sức đem về nhiều loại cây trồng để trồng của Nam B, chỉ để được sống trong không gian của vùng đất phóng khoáng như chính con người thầy. Khoảng đầu tháng ngày ông Táo về trở lại của cái tết năm này, tôi nhận được quà tết của thầy, do con trai thầy đem đến (phần mất khá nhiều công sức để tìm kiếm tìm ra con heo nhà tôi). Quà là một trong ba quả bưởi duy nhất của cây bưởi để ưu tiên cho trái đất và vườn của thầy. Ngoài quả để lên bàn thờ, thầy tặng hai quả, một cho người bạn thân, một cho đứa học trò nghèo lều đến là tôi...

Nhiều năm về sau này, tôi đi nhiều nơi, ít thành phố nên hiếm khi gặp được thầy. Khi thầy qua đời, tôi xa. Chỉ biết lòng thầy một cây nhang. Không phân ưu, không gởi đi những chia buồn với chị Năm - vợ thầy. Đó cũng là cái "cách" của riêng mình, mỗi khi nghe tin có người thân thì ra đi...

Món quà thứ hai là của cô giáo Ngô Thị Xuân, dạy môn Văn, năm tôi học lớp đầu ngũ (lớp 8 bây giờ) tại trường Trại Quý Cát (Hội An). Trong quy định học bộ mà tôi còn giữ được đến bây giờ, kể từ quyển của học kỳ I có dòng chữ phê của cô: "Học giỏi nhưng tính xấu". Học kỳ II, cũng vậy. (Sau này khi ra đời và đã trải qua nhiều biến cố, tôi thức lòng biết ơn những nét của cô giáo mình. Nó như một lời nhắc nhở, một cảnh báo mà tôi đã không có được sự sáng trí để nhận ra để "làm gì gì" cho chính mình). Nghiêm khắc chê trách tính xấu của học trò, nhưng cô không hề "tiêu tâm" đến với tôi. Trong đời học, năm được học về cô, tôi viết "đức ý". Hai lần, bài văn của tôi được cô chấm 15 điểm (điểm Văn cao nhất theo cách chấm thi hiện nay), chỉ làm bài mẫu cho các bạn trong lớp chép vào tập vở.

Cũng dịp tết, tôi nhận được quà của cô. Là một gói trà. Giao thừa, tôi pha trà cúng đón năm mới. Và uống. Trà đã nguội mà thơm sâu xa. Thơm ngòn ngào...

Bây giờ, cô giáo của tôi đã xa lều, đến nửa vòng trái đất. Tôi cũng không được tin gì về cô

ṇ a...

Nói chuỵn qụa ṭt, ṛi ḳ ḷi hai ḳ nị ṃ y, là đ̣ làm gì? Năm nay, tôi cũng ṣ p đ̣ n cái ng̣ ng tụi "Tḥ t tḥ p nhi ṭng ṣ đ̣ c ḅ t du c̣" (Ḅ y ṃ i tụi thì ṣ ng theo ṣ tḥc ḅ n thân nḥ ng không ṿ t ngoài ḷ giáo - Lụ n ng̣). Và cũng đã "xong" ḥ t ṃ i vị c trên cái c̣i tṛ n ḷ y này; đã chụ n ḅ cho vị c ḷ ng ḷ ra đi ṛi, nên cũng "ṭ bị t mình" ṃ t chút đ̣ mà ṛi xa nḥ ng tị ng ṇ ào khoa tṛ ng. Ôn ḷi chuỵn cũ, cḥ ng qua là đ̣ ... ṭ ng nḥ : Vị c c̣ n làm vào nḥ ng khọ nh kḥ c cḥ m đ̣ t - ḅ t đ̣ u c̣ a ṃ t c̣ t ṃ c tḥ i gian.

Và, có tḥ đó là vị c đ̣ nḥ c nḥ ṿ ṃ t tḥ i "tôn ṣ " đã đ̣ ḷi nḥ ng đ̣ u ghi không ṃ trong lòng ng̣ i, c̣ tḥ y-cô và nḥ ng-ḥ c-trò.

Xa ḥ n ṇ a, có tḥ đó là ṣ tị p truỵn c̣ a Hy Ṿ ng. Nḥ ṣ trao g̣ i c̣ a tḥ ḥ đi tṛ c đ̣ i ṿ i ḷ p ng̣ i ḳ ṭ c...

NGUỴ N ĐÔNG NḤ T (Baoquangnam.vn)